

Si al vespre d'una jornada esgotadora de dispensari, el pare Peyriguère podia declarar: "No he parat de fer contemplació" [...] Amb tota facilitat, passava de la capella als seus germans els pobres i els malalts, sense la impressió d'una ruptura.

Michel Lafon
al prefaci del llibre *Deixeu-vos prendre per Crist*, d'Albert Peyriguère

El quadern de vida és un mitjà pràctic de contemplació i de lectura creient de la realitat. Posar per escrit les experiències, esdeveniments o fets de vida per descobrir la presència misteriosa i amorosa de Déu.

Copsar en la vida ordinària que allò que és humà és sagrat i que en les coses efímeres descobrim allò que és essencial i permanent.

Realment el Senyor és present en aquest lloc, i jo no ho sabia. (Gn 28,16)

Neix a partir de les intuïcions dels moviments especialitzats (veritat de fe, veritat d'experiència i veritat de mètode) com un complement de la revisió de vida i els estudis d'Evangelí. Una eina perquè la fe i la vida, el compromís i la pregària, l'acció i la contemplació siguin viscudes de manera unitària.

En cap cas no és un diari íntim de les vivències personals ni tampoc una observació sociològica de la realitat. El quadern de vida necessita silenci i quietud per copsar el "rerefons" del quotidià, que és molt i que sovint passa desapercebut. Aturar-nos per assimilar la densitat de la vida. José María Rubio, que va ser consiliari de la JOC Internacional, proposa

(en un llibre molt recomanable, *Para vivir la revisión de vida. Un método para la acción y para la espiritualidad cristiana*, Ed. Verbo Divino, 2006) cinc paraules clau o passos per escriure el quadern:

- *El rostre*: anotem fets senzills personals o col·lectius, gent propera, alguna cosa que m'ha cridat l'atenció, paraules que he sentit, preocupacions, esperances...
- *El cor*: de quina manera miro aquest fet, aquesta persona. Què hi ha en el "rerefons" i quina experiència humana hi apareix.
- *La paraula de l'Evangelí*: com ho mirem amb els ulls i l'Esperit de Jesús? Podem il·lustrar-ho amb una paraula, una acció, una actitud de Jesús.
- *La pregària, el silenci i la meditació* per posar-nos en mans de Déu.
- *La petjada* o el camí a seguir, el compromís per contribuir a la construcció del Regne.

Poso un exemple, molt resumit, del quadern personal:

Escolto al carrer una conversa de dues dones grans: “...quan veus que el teu fill està a l’atur i el veí que és estranger treballa, m’indigno i no ho puc entendre...”.

Prenc consciència d’aquest moment i d’aquesta “indignació” de mirada curta que discrimina i assenyala l’estranger que és el seu veí. Recordo que l’Icham, un company senegalès, em va explicar que l’encarregat de l’escorxador li va dir “*icállate, negro de mierda!*” perquè li va portar la contrària. Sempre la por. Que n’és difícil la fraternitat i la dificultat de comprendre les causes últimes de tanta injustícia...

La paràbola del bon samarità (Lc 10,30-35) em ve al cap. Qui és l’altre per a mi?

Des del silenci acullo la conversa sense fer-ne un judici precipitat i tancant els ulls sorgeix una *pregària espontània*: “Que la pau, la bondat i la força de Jesús ens acompanyin per mirar el món amb ulls amorosos...”

Compartiré aquest fet a la propera reunió del grup de revisió de vida.

El quadern és actual i transcendeix una fe fonamentada en la creença i la doctrina, ens fa més receptius i ens ajuda a valorar allò que, aparentment, és petit i insignificant que ens arriba de les dones i homes del món. Desvelar la presència de Déu en la història dels moviments d’alliberament i de dignificació de la persona (el moviment obrer, el feminisme, l’ecologisme, el pacifisme...).

La pràctica del quadern de vida va forjant un estil de vida, una espiritualitat en què res és profà, en què tot té un sentit sagrat i un origen diví. Una dita sufí –de l’islam místic– diu que l’autèntic savi no creu en res, excepte en la santedat de tot allò que existeix.